

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

เจตีย์ใหญ่ช่วยจนเสร็จ

(การทำอากาศยาน จังหวัดอุดร นำรายงานการเข้าร่วมโครงการช่วยชาติ โดยตั้งผู้
รับบริจาคบริเวณอาคารที่พักผู้โดยสาร รับบริจาคจากผู้มาใช้บริการทำอากาศยานอุดรธานี
สกลนคร นครพนม รวมทั้งข้าราชการ เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางอากาศ (กรมการบิน
พาณิชย์กองบิน ๒๓ อุดรธานี) มณฑลทหารบกที่ ๒๔ อุดรธานี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งผู้มีจิตศรัทธา ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๔๑ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๘๖๙,๘๑๘ บาท
ดอลลาร์ ๒,๒๗๓ เหรียญ รวมกองบิน ๒๓ และมณฑลทหารบกที่ ๒๔ เป็นเงินทั้งสิ้น
๓,๑๑๙,๙๖๘ บาท)

พอใจๆ นะ ดูซิรวมเพียงแค่สนามบินสองสามสี่แห่งมารวมกันนี้ได้เงินตั้งหลายล้าน
เห็นไหมละ น้ำพักน้ำแรงของพี่น้องชาวไทยเราใครอยู่ที่ไหนบริจาคเข้ามาๆ ก็เข้าสู่จุดรวม
ที่อื่นไม่มี ก็มีท่านผู้มีศรัทธาหัวหน้าอยู่ที่สนามบินตั้งตู้บริจาคๆ ได้เงินมาตั้งหลายล้าน ที่
อื่นไม่มีผู้คิดผู้อ่านมันก็ไม่ได้ เวลานี้ก็เรียกว่าสมมักสมหมายแล้วทุกอย่าง ทองคำเราที่ขีด
เส้นใต้ไว้เลยก็คือ ๑๐ ตัน ที่นี้เวลาได้มาก็ ๑๐ ตันกับ ๓๑๒ กิโลกรัม เข้าเรียบร้อยแล้ว
ดอลลาร์เราก็ขีดเส้นตายไว้ ๑๐ ล้านขาดไม่ได้เลย เวลาได้เข้าเป็นเงิน ๑๐,๒๑๔,๖๐๐
เหรียญ เรียกว่าพอใจ ถ้าไปหยุดก็ ๑๐ ตัน หยุดก็ ๑๐ ล้าน เรายังไม่สะตวกใจเลย
เรียกว่าสุดกำลังจริง ๆ บินแล้วมาแค่นี้ อันนี้ข้ามไปอีกยังได้สบาย เรียกว่าไม่อัดอั้นตันใจ

นี้ก็ไต่เย็บๆ ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันอีก คืออันนี้เราเก็บมาตั้งแต่วัน
เข้าไปดูคลังหลวง ดูทองคำ นอกจากทองคำในคลังหลวงบกบางมากแล้ว ที่ได้มายังคืออีก
ไม่ได้คู่ เราติดไอ้คั้นนั้นก็เลยเก็บไว้นั้นละเจียบ จะพยายามบินตั้งแต่จำนวนที่เราได้ จะ
เอาให้ได้อันนี้ พออันนี้จวนเข้าๆ ก็จะถึงจุดหมาย ก็ได้เผด็จให้บรรดาพี่น้องทั้งหลาย
ทราบว่า จุดดีของเรายังมีอยู่นะ คั้นนั้นจำนวนเรียกว่า ๑ ตันเลย อันนี้เป็นพิเศษ คราวนี้พลิก
เปลี่ยนหมดเลย คราวที่แล้วเรียกว่าโครงการช่วยชาติบีบีซีไฟ เจอหน้าใครไม่ได้ไหนเงิน
ไหนทองคำเข้าไป ชูเรื่อนะ

อันนี้ก็ปิดโครงการอันนี้เหมือนกัน ที่นี้ยังเหลือประตูลึกๆ น้อยๆ สอดแทรกอยู่
ค่อยออกค่อยอ่อนเอาเข้าใจใหม่ ใครให้มาเท่าไรก็เอาแต่ไม่ขอ แล้วแต่ท่านผู้มีศรัทธารัก
ชาติตนเองแล้วจะพยายามหามาได้ตามเล็กตามน้อย เราก็ยังไม่กำหนดว่าเวลาเมื่อไรๆ เรา

จะมอบอันนี้ คือตามเกิดตามมีไปเสียก่อน พอเห็นสมควรแล้ว คำว่าสมควรก็คงจะเป็น ๑ ตันนั้นละ ซึ่งเวลานี้เราได้ที่แน่นอนแล้ว ๓๑๒ กิโลกรัม ยังเหลือไม่ถึง ๗๐๐ กิโล

งานงานนั้นได้ตั้ง ๑๗ กิโล อันนั้นก็ไม่ได้เข้า คือเอาไว้ทั้งหมดจะออกจุดนี้ละ ที่นี้ก็ ค่อยไหลมาเรื่อย ชิมมาเรื่อย ค่อยไหลค่อยชิมมาแบบออตออัน เราก็ไม่ขอ ไปแบบออตแบบออัน ชิมไปนั้นไหลไปนี่เรื่อย ทางนั้นก็ไหลออกมาๆ จะเต็มไม่นานละ คิดว่าจะเต็ม พอเต็มนี้แล้วเราก็พอใจ ที่เราไปดู โอ้ เรารู้สึกว่าจะใจไม่สบายเลยตั้งแต่ไปดูทองคำในนั้น มาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงต้องมารบกวณพี่น้องทั้งหลายถึงขนาด ๑๐ ตันทีเดียว พอได้ ๑๐ ตันจะพอหายใจได้สะดวก ๆ

ส่วนคีนี้งไว้วก่อน จะพยายามเอาให้ได้ แต่ที่มันหนักๆ อยู่เวลานี้ ๑๐ ตันนี้ เรียกว่า มันปิดตันไว้หมดช่องว่าง ไปหาคีนีไม่พูดเลย ที่นี้พออันนี้มันเข้ามาถึงจุดๆ จนกระทั่งถึงจุดเต็มที่แล้ว ที่นี้ก็พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คราวนี้จะเป็นแบบออตออัน ไม่รบกวนแหละ ใคร ให้ก็เอาไม่ให้อออตออันไปเรื่อย ๆ อย่างงั้นละ มันก็ไหลมาชิมมา ไม่นานคิดว่าจะพอ รวมทั้งหมดจะเป็น ๑๑ ตัน เราค่อนข้างแน่ใจแล้วเวลานี้จะ ๑๑ ตันแน่ๆ เพราะเวลานี้ยังเหลืออยู่เพียง ๖๐๐ กว่ากิโลเท่านั้น

ตั้งแต่เราไปมอบคราวนี้ยังตั้งพันกว่ากิโลนะ (๑,๑๘๗ กิโลกรัม) ที่นี้เบาละ เพราะอย่างอื่นเราก็ไม่ได้อะไรนัก มีแต่อันนี้ค่อยไหลชิมเข้าไปๆ ส่วนดอลลาร์ก็ได้เรียนพี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า ดอลลาร์จะไม่ดิ่งทีเดียวเหมือนทองคำ ทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าหมดๆ เลย ส่วนดอลลาร์จะมีแยก เรียกว่าไม่ติดตามโดยถ่ายเดียว คือถ้าหากว่าเงินสดที่เราช่วยชาติบ้านเมืองนี้ไม่พอ อาจจะไปแยกเอาดอลลาร์นี้มาเปลี่ยนเป็นเงินสดช่วยบ้านเมืองก็ได้ อันนี้จึงไม่แน่นอน เลยเรียนให้ทราบตามนี้ เพราะเรื่องคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับวัดป่าบ้านตาด มันเลกกลายเป็นสำนักงบประมาณวัดป่าบ้านตาดไปนะ

วันหนึ่งๆ มากัน คนนั้นขออันนั้น คนนี้ขออันนี้ เดียวนี้ได้พักไว้ละ เรายังไม่ได้ให้หมด เพราะมันหนักมาก พอขออันนี้หมดเราจะตามมาเก็บที่พักไว้ ๆ เอ้ามาอีกๆ อยู่งั้น เราเลยจะตายเดี๋ยวนี้ละ ทางเงินสด แหม มันไม่ได้เบาบางเลย แต่ปล่อยไว้ตามเรื่อง มีเท่าไรก็ช่วยเท่านั้นอันนี้ ไม่เป็นโครงการตายตัวเหมือนทองคำกับดอลลาร์ที่จะเข้าสู่คลังหลวง อันนี้ตายตัวเลย ก็ได้มาเรียบร้อยแล้ว

นี่ละอำนาจแห่งความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน โดยมีธรรมเป็นแนวหน้า นำธรรมนำ นำด้วยความราบรื่นดีงาม แคล้วคลาดปลอดภัยทุกอย่าง นี้เราก็อาราธนาธรรมของพระพุทธเจ้ามาเป็นทางก้าวเดินกับพี่น้องทั้งหลาย เป็นเวลา ๖ ปีนี้

แล้ว เรียกว่าราบเรียบเรื่อยมา ราบรื่นดีงาม ไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซิมที่ไหนที่เราจะข้องใจ เราว่า เราได้หยิบเอาเงินทองของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคทั่วประเทศมารวมเราคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบนี้ แม้บาทหนึ่งเราไม่เคยปรากฏเลย จะจ่ายมากจ่ายน้อยเราจะต้องมีเหตุผลสมควรรับผิดชอบ เอา จ่ายมากจ่ายน้อยก็ตามมีเหตุผลแล้ว เอา จ่ายเรื่อยๆ อย่างนี้ตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้

เราจึงบริสุทธิ์สุดส่วนละ สมกับที่เราช่วยพี่น้องชาวไทยด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ถึงขนาดร้องไห้เลยเชียว ก่อนที่จะออกช่วยพี่น้องร้องไห้เลย เหมือนว่าภาพพจน์มันขึ้นมา เมืองไทยเรากำลังหัวจ่อจะลงทะเลหลวง ความจนนั้นละบิบบิ้นลง ชาติไทยของเราก็จะจม จึงได้พากันฟื้นขึ้นมา เวลานี้ก็รู้สึกว่ายากใจได้แล้ว ทางธนาคารชาติก็เป็นลูกศิษย์ได้เล่าให้ฟัง ที่นี้เบาใจได้แล้ว หลวงตาพักผ่อนได้แล้ว ทุกอย่างค่อยเป็นไปสมบุญไปเรื่อย ๆ แล้วไม่วิตกวิจารณ์เหมือนอย่างปี ๒๕๔๐ อันนั้นมันพิลึกใครก็ทราบด้วยกัน ๒๕๔๐ เรียกว่าภาพพจน์เหมือนว่าเมืองไทยเราทั้งประเทศจะจมลงในทะเลหลวงหมด เพราะความจนมาบิบบิ้นคืบ ที่นี้ฟื้นตัวขึ้นมาแล้ว ค่อยดีขึ้น ๆ

ทองคำเราก็หมุนเข้าคลังหลวงตั้ง ๑๐ ตันแล้ว นับว่าอุณหนาฝาคั้งพอประมาณแหละ ดอลลาร์เราก็ไม่ได้มาก ๑๐ ล้านกว่า แค่นี้ก็เอา สำหรับเงินสดนั้นหมุนทั่วประเทศแหละ ไปหมด ไปที่ไหนผ่านไปไหนเห็นแต่รอยที่เราสร้างนั้นสร้างนี้ผ่านไป เฉพาะโรงพยาบาลนี่มากที่สุด ดูจะเป็น ๒๐๐ โรงกระมัง ไม่ใช่เล่นนะ โรงพยาบาลพิสดารมากนะ ทั้งเครื่องมือแพทย์ ทั้งรถยนต์อะไรทุกอย่าง จากนั้นเป็นตึก เป็นตึกแล้วก็ทีนอนหมอนมุ้งเตียงตั้งอะไรมีมาหมดนั้นแหละ มาพร้อมกัน ๆ นอกจากนั้นถ้าที่ไหนคับแคบเราซื้อขยายให้ ๆ เรื่อย ๆ โรงพยาบาล จึงพิสดารอยู่มากนะ รถยนต์นี่ร่อยกว่าคันไม่สงสัย นี่เราก็ได้ช่วยเติมกำลัง คราวนี้รู้สึกว่าเบาละ ต่อไปนี้จะไม่เอาอะไรแหละ เบาทไปทุกอย่าง ๆ แล้วกำลังของเราทั้งหมดไป ๆ

เทศนาว่าการทุกวันนี้ไม่เหมือนแต่ก่อน หลงหน้าหลงหลังแล้วนะ ก็พอดีจุดที่เรายุติพอเหมาะกันเลย เทศนนี้ได้ระวัง มันคอยจะตัดอยู่เรื่อยสัญญาความจำ หลงบิบบิ้นบิบบิ้นนี่พูดอะไรมา บางทีระลึกได้ บางทีก็ระลึกไม่ได้ ตั้งใหม่ เป็นแล้วนะทุกวันนี้ เริ่มเป็นแล้ว ก็พอดีหยุด ก็เหมาะแล้วละ การเทศนาว่าการจะไม่เหมือนแต่ก่อน จะเทศน์ในโครงการก็ตามนอกโครงการก็ตาม เราจะเอาตามอัธยาศัยของเรา ชาติชั้นของเราเป็นประมาณ เมื่อสมควรจะรับให้ก็เทศน์ให้ เราก็ไป ไม่พอจะไปได้เราก็ไม่ไปเท่านั้นเอง แต่ก่อนอุโถณะลำบากลำบากอะไรเมื่อรับเขาแล้วเราก็ต้องไป เดียวนี้ไม่เอาแล้วอย่างนั้น

หนักมากอยู่นะ ๖ ปีที่เราพาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกายนี้หนักมากอยู่ ภาระทุกอย่างไม่ว่าส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียดเข้ามานี้หมด สุดท้ายเลยกลายเป็นเกี่ยวกับทั้งทางบ้านเมืองด้วย ทั้งศาสนาด้วย รวมแล้วประเทศไทยรวมอยู่ในนี้หมดเลย เราจะต้องแบกต้องหามต้องคิดต้องอ่าน ไม่ใช่เราไปทางศาสนาแล้วนะ ทางโลกเข้ามาแทรกโลกมันสกปรก ถ้าแทรกตรงไหน อยู่ กระเทือนมาก แต่เราอยู่ในความรับผิดชอบ มันเกี่ยวโยงกันอยู่ มันก็ต้องได้ชำระสะสาง ได้พินิจพิจารณา เรื่องมันมีอย่างนี้เอง ปรกติเราไม่เคยยุ่ง กับทางชาติทางบ้านเมืองเราไม่เคยยุ่ง หลักพระวินัยก็มีอยู่แล้ว พระไม่ยุ่ง เรื่องการบ้านการเมืองไม่ยุ่งพระ ผิดพระวินัย นั้น แต่เมื่อเรื่องของเราเข้าไปอยู่ในจุดศูนย์กลาง เหมือนหนึ่งว่าพระวินัยของพระเข้าไปอยู่ในจุดศูนย์กลาง ก็ต้องก้าวเดิน

ด้วยเหตุนี้เองใครจะมาว่าเราเล่นการบ้านการเมืองเราจึงไม่เคยสนใจฟัง หลักธรรมวินัยเราแน่นหนามั่นคงมาตลอด ไม่เคยเคลื่อนคลาดหลักธรรมวินัย ที่นำชาติของเรามาเป็นเวลา ๖ ปี เราไม่เคยทำธรรมวินัยเราให้ต่างพร้อย วินัยนี้เรียกว่ากฎหมายพระ พระรักษากฎหมายท่านรักษาเข้มงวดกวดขัน เฉพาะเรานี้ตั้งแต่บวชมา พูดตรงๆ นะ ไม่เคยได้เกิดความเสียใจเพราะศีลของเราต่างพร้อยหรือขาดตรงไหนๆ ไปด้วยเจตนาลามก เราไม่เคยมี ใจเรื่องไม่รู้ไม่เข้าใจ มันก็ผิดได้เป็นธรรมดา ไม่ได้รุนแรงอันนี้ ถ้าเจตนาเข้าไปใส่ปุ๊บ หิริโอตตปปะไม่มี เป็น อลัชชิตา ความไม่ละอายบาปนี้ไฉนมาก นั้น อย่างนี้เราไม่มีในใจเราได้เลย ผิดพลาดก็ธรรมดา เช่น สมมุติว่าอย่างนี้นะ มีคนเอาอาหารมาวางไว้ที่อาหารนี้เขาจับประเคนเรียบร้อยแล้ว แล้วมีผู้ใดผู้หนึ่งเอาอาหารมาวางข้างๆ กันนี้ ก็นึกว่าเป็นเพื่อนเดียวกันเอาอาหารจับประเคนแล้วมาวางไว้ที่ มาก็ฉัน เข้าใจไหม นี่ละที่ว่าผิดผิดโดยไม่รู้อย่างนี้ ผิดได้ ยอมรับโทษเสีย ยอมรับว่าผิดก็ไม่รุนแรง

ไม่ได้เจตนาว่า รับประเคนไม่รับประเคนก็ตามเถอะ ข้าพเจ้าหิวมาก ฟาดเลย ถ้าอย่างนี้เรียกว่าถึงวันตายก็ไม่ลบแหละ บาปประเภทนี้นะ เจตนาลามก ถ้าเป็นอย่างนี้ลบได้เลย ยอมรับ ผ่านไปแล้วไม่กำเริบ ผิดเท่าไรก็แค่นั้น หยุดเลย เพราะเป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ อยู่ เป็นแต่เพียงว่าไม่รู้เฉยๆ อย่างนี้มี เรามีได้ ไม่ว่าใคร พระเรานี้มีได้ด้วยกัน มีผิดพลาดๆ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็มี แต่ไม่มีเจตนาอันชั้ สำคัญตรงนี้ บางทีไม่รู้เลยอย่างนี้ เข้าใจว่ารับประเคนเรียบร้อยแล้ว มาก็ชั้เลย อ้าว ฉันแล้วเหอ นี่ยังไม่ได้รับประเคนอยู่ ตาย นั้นผิดแล้วนั้น หยุดทันทีเลย ผิดอย่างนี้มีได้ ส่วนอย่างอื่นเราไม่เคยปรากฏ เรารักศีลรักธรรมของเรามาตั้งแต่วันบวช ไม่เคยต่างพร้อยเลย จะไปเรียนหนังสือที่ไหนศีลนี้ต้องสมบูรณ์ตลอดๆ ไม่เคยมีต่างพร้อย แล้วเพื่อนฝูงเดียวกันก็แบบเดียวกันด้วย ไม่มีพอที่จะ

ได้ดำเนินติดกันเคียงกัน ไปอยู่วัดไหน ๆ หลักธรรมวินัยอันเดียวกัน ปฏิบัติแบบเดียวกัน ก็ไม่ขัดข้องกัน เพื่อนฝูงไม่เดือดร้อน เราก็ไม่เดือดร้อน เพราะต่างคนต่างปฏิบัติตามหลักพระวินัยอย่างเดียวกัน

ส่วนธรรมเป็นของละเอียด ต้องบึกต้องบิ่น ธรรมไม่มีประมาณ ธรรมละเอียดมาก ส่วนพระวินัยตายตัว ผิดไม่ได้ปรับโทษทันที ส่วนธรรมผิดได้ เพราะฉะนั้นลูกศิษย์ของหลวงตาบัวมันจึงสนุกผิดกัน สนุกผิดยังไง ก็สอนให้มีความขยันหมั่นเพียร พอไปถึงนั้นว่า ข้าวก็ยังไม่หิวมาก พักสักหน่อยเสียก่อน นอนหลับครอก ๆ นี่ตัวนี้ละมันฝืน ตัวชี้แจงเข้าใจไหม นี่ก็เรียกว่าธรรม ความขยันก็เรียกว่าธรรมประเภทหนึ่ง ความชี้แจงก็เข้ากับธรรม ไม่ปรับโทษ เข้าใจไหม ถ้าปรับก็ให้หมอนปรับเอง นี่เรียกว่าธรรม อย่างนี้ท่านไม่ปรับโทษ แต่พระวินัยนี้ไม่ได้

วันที่ ๒๕ นี้ก็จะต้องลงกรุงเทพอีกแล้วเรา ลงก็ไปถึงวัดโศคารามเลย วันนั้นออกจากนี้ไปถึงวัดโศฯ วันที่ ๒๖ ก็เทศน์ อันนี้ก็จะทำยังไง ท่านทองท่านทำเจดีย์ของครูบาอาจารย์ที่ชำรุดลงแล้วคราวก่อนนั้น รื้อทำใหม่ ทำเจดีย์นี้อันเดียวใหญ่ด้วย งบประมาณดูว่า ๔๐ ล้าน ว่างั้น ที่นี้เงินทางวัดก็ไม่เพียงพอ เลยมาออกอ้อนเราขอให้ไปเทศน์ให้ เทศน์ตั้งเป็นกองผ้าป่าขึ้น สมทบเข้าไปเจดีย์ เพื่อจะหนุนการก่อสร้างให้สำเร็จรวดเร็ว ว่างั้น เราก็พิจารณา ดูเจดีย์นี้เจดีย์อะไรบ้าง มีแต่ครูบาอาจารย์องค์เพชรน้ำหนึ่ง ๆ อยู่ในนั้น ซึ่งเราเคารพนับถืออย่างสุดหัวใจอยู่แล้ว เมื่อท่านมาขอร้องเราให้ช่วยอย่างนี้เราฝืนไปได้อย่างไร ฝืนไม่ได้ ยอมเลยยอมรับ

เพราะฉะนั้นเราจึงไปเทศน์ ครั้งที่หนึ่งผ่านมาแล้ว นี่เป็นครั้งที่สองที่จะไปเทศน์ในเจดีย์นี้ เพราะมีแต่ครูบาอาจารย์เพชรน้ำหนึ่ง เช่น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ฟังชินะ จะอยู่ในนั้น ประดิษฐานอยู่ในนั้น หรืออาจจะบรรจุพระธาตุท่านอยู่ในนั้นอีกก็ได้ ประดิษฐานรูปอะไรท่านมีแน่นอนละ มีหลายองค์บรรดาครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือ ท่านรวบรวมมาไว้ที่นั่นหมด ที่เจดีย์ใหญ่ นี่ละที่เราต้องช่วยเต็มที่แหละ เต็มกำลัง กว่าจะเสร็จก็คงนาน นานก็ช่างเถอะขอให้ดำเนินไป ก็บอกท่านค่อยทำไปเถอะ ค่อยเป็นค่อยไป จะพาดูโลกกันไปนี่แหละ บอกอย่างนั้นนะ ช่วยท่านไปอย่างนั้น เอาจนเสร็จ ไม่เสร็จก็ไม่ถอยเหมือนกันเราก็ดี ครูบาอาจารย์อยู่ในนั้น ๆ เคารพนับถือสุดหัวใจ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น อย่างนี้ โอ้ย สุดหัวใจเรานะ เพราะฉะนั้นจึงช่วยเต็มที่แหละ

ไปคราวนี้ก็จะไปเทศน์ที่นั่นแหละ พอเสร็จแล้วหากว่ามีเวลาว่างบ้างก็จะย้อนกลับมาพักผ่อนแสงธรรมสักสองสามคืน เราถึงจะกลับมาอุดร เหตุที่ได้กลับมาก่อนนี้ก็เพราะว่า

ในวัดนี้งานของเรามี คนอื่นทำแทนไม่ได้ ถ้าหากว่าเราจะรอไปถึงขั้นก็ได้ แต่ที่นี้มันขาดงานของเราซึ่งเสียเวล่ำเวลา ป่วยการอีกด้วยนะ เฉพาะที่สำคัญก็คือบิลรับเงินที่มาจากโรงพยาบาลต่างๆ เมื่อเรารับเขาแล้วๆ แล้วก็สั่ง พอดกมาปั๊บ หมอรับรองคุณภาพเครื่องมือมันเรียบร้อยแล้วส่งบิลเข้ามาหาเราๆ เรากลับมาก็เพื่อจะจัดการนี้ แล้วก็จ่ายงวดด้วย เวลานี้ตึก ๘ หลัง มีแต่จ่ายงวดๆ ทั้งนั้น อยู่ในช่วงนี้เอง เราจึงต้องรีบกลับมาจ่ายงวดตึกหลังนั้นๆ เสียก่อน แล้วก็จ่ายพวกเครื่องมือแพทย์ อะไรที่ตกค้างอยู่ตามบริเวณวัด อันนี้ก็จ่ายๆ รอบไปหมด นั่นละถึงจะต้องกลับไปกรุงเทพอีก พออันนี้เสร็จแล้วก็ไป

เรียกว่าเหนื่อยมากอยู่นะเรา เหนื่อยจริงๆ ที่นี้ค่อยเบาลงหน่อย ภาระเรื่องเกี่ยวกับทองคำ ดอลลาร์ ก็เป็นอันว่าผ่านไปเรียบร้อยด้วยความภาคภูมิใจ ทั้งเราและบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายทั่วประเทศไทย เราจึงขอขอบคุณอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องเราทั่วประเทศ ที่ได้อุตสาหะเที่ยงกายมากับหลวงตา ซึ่งอาราธนาธรรมมาพาก้าวเดิน ก็เป็นไปด้วยความราบรื่นดั่งงามตลอดมา เฉพาะอย่างยิ่งเราจะมอบทองคำครั้งใดๆ ก็ตาม มันมีกี่ครั้งกว่าจะเสร็จนี้ ครั้งใดว่าจะเอาให้ได้เท่านั้นนะ ได้เท่านั้น และเกินกว่าบ้างๆ มาตลอด จนกระทั่งถึงคราวนี้ เอาให้ได้ ๑๐ ตัน ขาดไม่ได้เลย นั่น คราวนี้ยิ่งเด็ดขาดใหญ่ เวลาได้มันก็ตั้ง ๑๐ ตันกับ ๓๑๒ กิโลกรัม นั่นเห็นไหมละ แล้วดอลลาร์ก็ขีดเส้นตายเลย ที่เดียวให้ได้ ๑๐ ล้าน ครั้นเวลาได้ก็ ๑๐,๒๑๐,๐๐๐ นั่น เราจึงว่าพอใจมาเป็นลำดับลำดับ จึงขอขอบคุณและอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่ต้นจนอวสาน และจะขอขอบคุณล่วงหน้าไปอีกกับทองคำที่กำลังออกอ้อนอยู่เวลานี้ พวกมันจำเอาไว้นะ เอาละที่นี้ให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th